

Eg fari aftur á ferð

Einki er sum at ferðast og síggja, hvussu vanlig fólk í Europa liva, sigur Leif Berg í Havn. Á ferðini í heyst vóru teir fyrri einum keðiligum álopi í Polen, men tað ræðir hann ikki frá at fara aftur út at ferðast saman við donsku vinmonnum sínum

Tað er krevjandi at vera átta menn í triggjar heilar vikur og hava so lítið pláss. Tað ræður um at duga at laga seg, og teir fáa burtur úr nøkur minni fyrri lívið. Aftur úr bussinum hava teir ein vogn, sum rúmar øllum viðførinum

RANDI JACOBSEN

Um tað mundið sum Leif Berg í Havn í 1992 fór undir at hava ríðing sum vinnuveg, kom hann at kenna Poul Erik Jensen á Læsø í Danmark. Poul Erik hevur ríðiskúla og hevur tvær ferðir verið í Føroyum og havt ríðiskeið.

Í 1994 fann Poul Erik uppá at gera bussferðir saman við vinmonnum síður ígjøgnum Europa. Árið eftir varð Leif boðin við, og hann var aftur við í fjór.

Tað krevur ikki einki av átta monnum í triggjar vikur at vera saman í einum bussi, tí rúm er hvørki fyrri ósemjum, gron ella serheitum, sum umboð á skipi.

Men tað er ein útrúgla deiligur máti at ferðast, tí teir uppliva náttúruna og koma allastaðni í samband við vanlig fólk, sum næstan øll eru blíð og fyrikomandi.

- Og so at vera langt burtur frá vanligum turistum, sigur Leif.

Blígt

Tað er eisini ein blígur máti at ferðast. Eina heita máltíð keypa teir um dagin, annars eta teir mat, sum teir hava við heimanífrá og keypa á leiðini. Føstu útreiðslurnar býta teir sínamilum. Ferðin úr Danmark og aftur kostaði hvørjum teirra umleið 3000 krónur - fyrri triggjar vikur.

Á ferðini teir gørdi í heyst hendi kortini nakað, sum gjørdi, at teir ikki fingi fylgt ætlanini um at koyra

gjøgnum Polen og Ukraina, heilt niður til Odessa og inn í Moldavia.

Teir koyrdu út í eitt úr Danmark og stæðgaðu ikki fyrr enn eitt gott petti inni í Polen.

Teir stæðgaðu so á einum lítillum stað úti á landinum fyrri at fáa sær at eta og sova.

- Har sá hampiligt út, og vit fóru inn at eta. Meðan vit sótu har, komu nakrir ungir menn og settu seg hjá okkum, meðan vit hugnaðu okkum. Klokkan trý hálvgum fyra um náttina fóru vit í bussin at sova.

Gloymdi at læsa

Men tíverri hevði seinasti maður gloymt at læsa bussin. Tað hildu teir heldur ikki vera so neyðugt, tí teir hava ongantíð hitt annað enn fitt fólk.

Um náttina komu tveir mans inn í bussin, og menninir vaknaðu. So hvørt sum teir reistu seg, fingi teir ein kurvabóltakepp beint frammaná.

Tíbetur var ein av donsku monnum fyrri verandi boksari, so hann fekk í annan polakkin og tveitt hann út. Hin bleiv bangin og slapp sær út sjálvur.

Ein av donsku monnum fekk stóran skaða. Bæði nös og annar armurin brotnaðu. Hinir triggjar fingi allir hol á hövdið, og allir bløddu illa.

Leif sjálvur fekk ikki eitt prus, tí hann lá afturi í bussinum og vaknaði heldur ikki beinanvegin.

Menninir í bussinum vóru illa við. Teir bóru átta fyrri, at aðrir fóru at koma eftir teimum. Teir skundaðu sær at flyggja og koyrdu við nógvum ferð avstað.

Teir mistu ikki annað enn ein cd-spælara og okkurt, sum datt úr bussinum, men teir ikki tordu at fara út eftir tí. Leif heldur, at teir høvdu verið heldur klossutir at lata ein cd-spælara standa frammi í rútinum.

Aftaná ívaðust teir ikki í, at polakkarin bara hava ætlað at stolið frá teimum, men eru blivnir skakkir og tí slerdu frá sær.

Teir koyrdu til næsta býin komu til eitt hotell, og høvdu ringdu teir eftir polití og sjúkrahóli.

Innlagdir

Ikki var lætt hjá teimum at greiða frá, hvat var hent, tí politíð skilti ikki enskt. Triggjar av monnum vóru innlagdir, og dagin eftir fóru hinir aftur eftir teimum.

Viðgerðin teir fingi á sjúkrahúsinum var góð. Og ikki sørt blígri enn vit eru von fyrri. Rokningin fyrri at leggja triggjar menn inn eina nátt, gipsa ein arm, viðgera eina brotna nös og seyma trý hövð aftur var 670 krónur, sum teir tóku av felags kassanum.

Hýrurin var einki serligur í bussinum beint aftaná hetta, sigur Leif, men sum frá leið royndu teir bara at gloyma tað og fáa nakað burtur úr ferðini.

Teir skaddu søgdu kortanei til at venda við aftur, men hendingin gjørdi, at teir ongantíð komu til Odessa. Í staðin fóru teir eitt rend til Ukraina og gjøgnum Ungarn til Slovenia at vitja fólk.

- Og so fóru vit til Venedig at sleikja sárini, sigur Leif.

Upplivdu nógv

Teir fingi eisini veruliga upplivað nógv á ferðini viðari frá staðnum, har teir vóruð álopnir.

- Allastaðni hittu vit vinarlíg bøndafólk, sum tóku væl ímóti okkum, sigur Leif.

Nógvastaðni eru fólkini fátæk, og teir plaga at hava klæðir og leikur við at geva teimum. Afturfyrri fáa teir egg og eplir.

- Tað gevur so nógv at hugsa um, tá tú ferðast soleiðis. Hesu ferð vóru vit eitt nú í fyrrverandi týningarlæguni Auswitch. Tú skilir ikki veruliga, at nakað so ræðuligt kann vera hent, fyrr enn tú hevur verið á einum slíkum stað.

Í Ukraina sóu teir, at har verða nú kirkjur bygdar allastaðni.

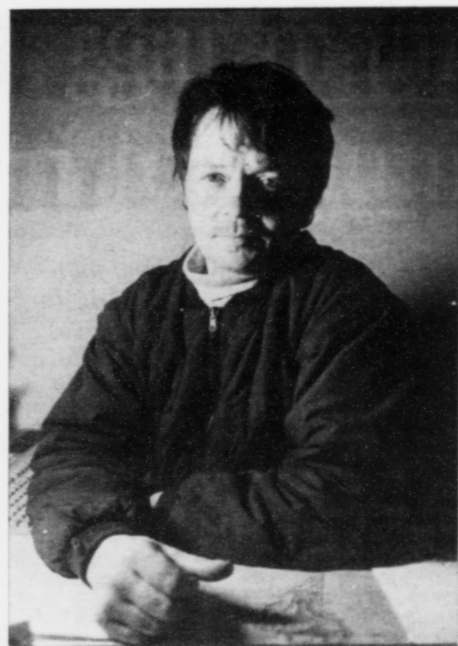
Vórðu signaðir

- Tað var nokkso rørandi ein dagin í Ukraina, at tað kom ein gamal maður og signaði okkum allar upp móti eini kirkju.

Endamálið við bussferðunum er eisini at vitja ríðiskúlur. Poul Erik Jensen er ein av fremstu lærarum í at ríða á íslandsrossi, og teir vitjaðu ymsk stæð við íslandsrossum, bæði í Týsklandi og í Slovenia, har teir fingi ein vakran túr við at koyra uppi í fjøllunum.

ASfur næsta ár

Leif hevur ikki mist sín ferðahug av keðiligum hendingini í Polen. Teir hava longu tosað um, hvagar leiðin í ár skal ganga. Teir kundu hugsað sær at komið fyrst til Føroya, og um Smýril siglir, at farið við honum til Skotlands og haðani niður gjøgnum Europa.

- Hetta er tann mest áhugaverdi máti at ferðast, og tú lærir eisini nógv um teg sjálvan, sigur Leif. Mynd: Jens Kr. Vang

Ísraelsvitjan

Hin Føroyska Ísraelsmissiónin (HFI) hevur fingið vitjan av Per Ladekjær frá Ordet og Ísrael úr Danmark, og skipar fyrri hesum møtum komandi dagarnar.

Í kvöld kl. 20.30 undomsmøti í Emmaus, Klaksvík. Sunnukvöld kl. 18.00 møti í missi-ónshúsinum á Toftum. Mánakvöld kl. 20.00 undomsmøti í missi-ónshúsinum á Argjum. A nørkum møtum luttekur Oddmar Steinhólm av Toftum, sum arbeidir í Ísrael, eisini.

HFI varð sett á stovn í oktober 1992. HFI hevur sum endamál at boða evangelið um Jesus. Arbeidsorkan hevur verið lögð í at halda møtir í Føroyum og at stuðla sosialum og andaligum arbeiði í Ísrael.

HFI hevur havt fleiri volontørar í Ísrael, og í løtuni eru triggjar volontørar í Ísrael, útsendir av HFI. Eyðhild Dam av Argjum arbeidir í einum bíbliuhandli í Jerusalem, og Daniella Justesen og Hvannasundi og Jó-

hanna úr Klaksvík arbeida á einum barnaheimi fyrri børn við svárum brekum. Aður hava tvær av gentunum, sum hava verið folontørar fyrri HFI, arbeitt á sama heimi. Onnur í 6 mánaðir og hin í 17 mánaðir. Skoðsmálið, tær fingi, var, at kærleiksgerningurin, sum tær gjørdi móti børnunum og teimum avvarandi, var ein sannur vitnisburður um Jesus.

Harumframt hava vit í samstarvi við eitt danskt missi-ónsfelag sent Oddmar Steinhólm av Toftum at arbeida í Ísrael. Hann arbeidir millum ungar danskarar (og føroyingar), sum koma til Ísraels. Oddmar er heima í hesum døgum.

HFI hevur fingið fótin fyrri seg sum eitt lítið, føroyskt ytrimissiónsfelag, og royna vit at boða evangelið her heima og úti. HFI gevur »Shalom-bladið« út 4 ferðir um árið, og blaðið er ókeypis.

Deyvafelag Føroya

Skrivstovan í Deyvahúsinum »Effata«, Íslandsvegur 10 B, er opin mánadag-fríggjadag kl. 9-15. Telefontel. 17597. Telefax 13609. Teksttelefon, ring 0032 og bið um 16929. Limafundur hvørt mána-kvöld kl. 19-23.